

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





första gånge til trefskites böta dubbelt så mycket, som den förutlade afgiften sig besligt til: hvilka böter förduklas, däreft brottet leve resor förskivas. Sluteligen ligger Stadens Kost, Borgerkap och samtelige Zumbanere, af hwad stånd och wilkor de wera måga, at, enär Wäntels-Commissarien samt de honom til bitrade medbitrande personer i husen sig annala, då med anständia höflighet bemöta och anse dem, såsom de där efter Kongl. Maj:ts Allern. högste Befalning och i Des Höga Namn utskickade äro, samt utan hinder och uppehåll genast lemna dem all den underrättelse, som de efter medhafwande Instruction skä kunna, Smilket til esterrättelse lärer.

En sticketlig person, som skriver och räknar wäl, tillhörer sin tjenst hos någon handlande, eller ock hos någon Magistrats-Person, som tar swar en skrivare. Emellan Nybro och stora torget är en talsbok nyssigen förlorad, hwaruti lägo 60 à 70 del. Samt i Banco-Sedlar, samt en hop bref och anmärkingar: om syns der igenfinnes, löfwas hederlig wedergållning af Consiistorii Pedellen.

Åskundas en halstält wagn til salu, eller ock at bortbriva på någon tid. Närmare besked gifwes på Tyggården.

Om någon skulle åskunda sig tilhandla et par swarta norska wagns-hästar, som äro walachar och på ortonde äret gamle, kunna de beses uti Commendantens huset härstädes, och lemnas Stads-Kamereraren Hr. Jacob Pettersson underrättelse om priset.

Gifwes til kunnia, at något Stockholms porcelaine är infatt til salu hos Säckers-Conditoren Herr Herman Gieseke.



Göteborgska Becko-bladet.

Torsdagen, den 14 November, 1765.

Resten af föregående bref.

Nu kommer jag till andra delen, som innefattar dräggen, eller förhastade sinnes-öfverflinningar, hvilka jag så mycket mindre wäntat af Herr Professorns witra penna uttrykte, som de icke plåga brukas af fönuftige och lärde, hwad wil jag säga Christelige, mån; samt äro af det slaget, som Herr Professorn sjelf, i sit förra sagtmodigare bref (se Becko-bladet N:o 38, sid. 315.), ansedt litet gagna almånheten, icke heller fårdeles hedra en Författare. Jag menar nu i synnerhet de förklenliga utlåtelse, som äro sålde emot min käre Fader, hwilken, känd i sin bygd för en fredsam Guds wän, aldrig nämsin gjort Herr Professorn, eller des wårda Slägt, emot, hemligen eller uppenbarligen. Äfwen kan icke jag beröma mig sjelf af, at jag icke fält et enda förklenligt omdöme öfwer Herr Professorns käre Swärfader. Skal det då wara en så besynnerligen stor qwickhet, at på en oflyddig Fader hämnna,

hwad man tror des son felat? Eller har wäl Herr Professorn sedt uti något Collegii eller Consistorii handlingar, eller i andra dugeliga documenter, ringaste klagomål på min Fars antingen ämbete, eller privata göromål? Hade jag den gäfwan, som jag med förundran ser Herr Professorn åga, at bruka hästiga utrop, så kunde jag be Herr Professorn tillstå, at ingen uppdraget honom behdriig rättighet, at uphäfwa sig til domare öfwer wåre Präster. Och som icke allenast Kongl. Collegium Medicum, utan ock Kongl. Commissionen öfwer Tabell-werket, samt Kongl. Sundhets Commissionen, genom landshöfdingarnas och Consistoriernes circularier, sökt upmuntra Prästerkapet, ja ock ensaldige Klockare, til Medicinsk Praxis; så kallat jag barnslighet och joller, alt hwad som pratas öfwer min Far i den delen, mindre wärdigt at uptagas. Mig är alt nog, at min Far är befunnen redelig för Gud, ostrafelig för sine Förmän, uppbyggelig för sine ähbrare, älskad af rättsinte medborgare; och, för sin Medicinska Praxis, wälsignad af många hundrade fattige, som fått hjelp emot sina främpor, Medicamenter för intet, samt ofta Födsel, säng och föda, utan wedergållning. Detta menar jag kan för hellska sanningsens uphos försvaras, emedan hellska Sanningen berömmar det uti Luca 10: 33 - 37. Om den där anförde Samaritanen står ej til läsandet, at han waret antingen Medicin Doctor eller Apothekare, utan lärer blott som Empiricus

Empiricus handterat den uslingen, som låg sargad. Annars wet wäl Herr Professorn, at store Medici ej heller lemnat Empiricos utan agtning: ty wår store von Linnæ gillar i sin Materia Medica denna Canon: Mallem famoso Empirico, quam subtili Mechanico, salutem meam committere. Äfwen får jag påminna, at min Far är en studerad Man, som i sina Academie-år idkat Studium Medicum, som handterar och förstår Medicinska böcker, och kan således icke beläggas med namn af Empiricus, i sin förhateliga bemärkelse taget. Herr Professorn ser ock intet, at han med det förhateliga ordet stött sin egen älskade Swärfader; ty Herr Professorn säger ju self i sit förra bref (sid. 314.) at almogen i stor nyckelhet betjent sig af hans Herr Swärfaders råd, och at Herr Professorn self hödgagtat des föreskrifter. Jag frågar nu, om icke Herr Schwinger också är Empiricus; ty icke har han wid någon Academie lärde Medicinska Theorien? Hwarföre lastar då Herr Professorn hos min Far, det, som rätteligen berömmes hos Herr Schwinger, om icke för det den senare är Herr Professorns Swärfar, och den förre ofsyldige Mannen Far at Götteborgske Matrifelns Uphofsman? För öfrigt kan aldrig med sanning sägas, at min Far want skullingar til sig: ty om desse wilja tillstå sanningen, så hafwa de alle blifwet af honom rådde, at gå til Doctorer och Fältfärare, hwilket de icke welat; utan

hafwa de fattige skiat om medlidande hjelp, emedan de hwarken hafte penningar at betala Doctor, eller Apothekare. Nu tadlas min Far, för det han af Christelig ömhet, och med sin dryga kostnad, förbarmat sig öfwer desse utsalningar. Förträffeligen!

Herr Professorn tåktes nu hålla til godo dessa mina swar en gång för alla. In som min inifrånsta tid behöfwes til annat, än penneskrifveri; så är jag ej sinnad, at mera oroa antingen Herr Professorn, eller almånheten med mina swar; utan tröstar mig, både å egna och min Fars wagnar, i all tyst- och stilhet, med Poetens ord: *Conscia Mens recti* - - - Framleswer med beständig wördnad &c.

Carl J. Brag.

Fortsättning af tankar om Yppighet och Öfwerflöd.

Uti tredje och sista stycket anmäler Hr. Kamarrådet de regler och warfama mått, hwilka böra wid öfwerflöds hämmande widtagas. Man bör t. e. framför alt annat göra sig försäkrad om mögelligt werkställighet af förordningarnes innehåll: därnäst, at et wisst ändamål hafwes i sigte, samt at förbudet är rätta medlet til at winna nämnde ändamål.

Märkwärdigt är hwad som s. 61 läses: „Under Catholska tiden, heter det, gingo alle anstalter ut på at befördra en almån fattigdom; utom twänne

twänne andeliga råntor, kallade S. Pehrs Penning och Turkensteuer, som årligen upburos för Roms råkning, gingo och många penningar städse ut landet til Rom för Visitationer, Procurationer, Jubel-år, Biskops-kåpor, andeliga fulmagter, Afkat, Indulgentier, Dispensationer, andeliga Privilegier, Sakören och Rättegångs-kostnader, med mera. Under förenings-tiden med Dannemark fördes Kronans almånna råntor ut Riket och förtårdes i Dannemark: på utländska resor, för andakt skul til heliga orter, och för studier skul til främmande Academier, köptes widspelsse och onyttig kunskap för Rikets reddbara medel: Bergwerken woro til större delen ouptagne, och til den öfriga onyttiga för Riket, emedan de drefwos för Lybeckes råkning, och malmen i hesswa sin råhet fördes ut landet: handelen, fördärfwelig af sin inråtning, dels därföre, at han hel och hållen war i Hanse-Städernes händer, dels at alle landets afkomster utfördes i sin första råhet, alla behof utifrån i sin högsta föråbning, gjorde fattigdomen, dagtade landets stora tilgångar, aldeles nödwändig.“

„I en så almån fattigdom war det nödwändig, at de wanligaste beqwämligheter nu för tiden då antingen woro obekante ting, eller för lastbara och öfwerflödiga kostbarheter ansedde. Det wilkorligaste mode i en klådebrägt, en aldrig så litet dyrbar och owanlig husgeråds-persedel, den ringaste förändring i lefnads-sättet, woro förbud hos Patrioterna til Städerneslandets undergång,



hos Presterna til Guds straff, och hos de gamla til ungdomens fördärf."

"Alle kände verkningarne af en almån uselhet och af en tryckande fattigdom, men ingen såg källan därtill, fast den war updagad för allas ögon: så regering, som menighet, bedröfvade öfver Gåberneslandets osälla tillstånd, men okunnige om des orsak, kastade sina ögon på öfverflödet, och togo det för orsak til berörde Rikets fattigdom, fast det icke bidrog en hundrade del därtill i jämförelse emot förenämde orsaker."

Tillämpningen härnäst.

Korta Stadsnyheter.

Göteborgska Wexelpriset.

Onsdagen, den 13 November.

London	-	-	-	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	78 $\frac{1}{2}$	-	-	-	W:sk R:mt.
Hamburg	-	82	-	-	-	W:sk R:mt.

Inkomne äro Skepparne Alexander Littlejohn ifr. Arebroth med varlast och Potatoes, Carl Axel Rabenius ifr. London med varlast och Packhusgods, John Steffens ifr. Hull med varlast och David Laird ifr. London med dito, Olof And. Wyl ifr. Hamburg med dito och packhusgods, Alexander Ehne ifr. Crail med dito.

Utgångne



Utgångne äro Skepparne Samuel Briggs til Yarmouth, Johannes Pettersson til Irland, John Hoock til Hull, John Hawks och George Fotergill til Newcastle, David Elephan til Dublin, Robert Tu:amin til Berwik med järn och bräder, Patrick Kennej til Campbier och David Movat til Liffabon med järn och Ost-Indiska waror, Robert Baxter, John Soultar och Robert Gill til Campbier, James Hoggan, Rob. Dahlrump til Liffabon, och Isach Sandberg til Wilboa med Ost-Indiskt gods, Petter Wolin til Irland, Andreas König til Bremen, Stephan Bell til West-Indien, Diebrich Eytman til Bremen, Jean Olof Forsberg til Irland, Marten Bunje Johansson och Joh. Berendt Segelken til Bremen, desse alle med säll, Alexander Alexander til St. Eustatia, Wilhelm Boris til Irland, James Ballantine til Madera, Thomas Henderfson til West-Indien, Thalenius Christman til Medelhaswet, Johan Fred. Iben til Irland med säll, Jöran Smith til Aberdeen, Alexander Littlejohn til Arebroth med järn och bräder, och William Leeslie til Belfast med säll och järn, samt James Layel til Campbier med järn och Ost-Indiska waror.

Små Kyrko-tidningar.

I Domkyrko: Församlingen äro ifrån den 6 til den 12 November födde i gosse och i flicko-barn: Wigde Packhuskarlen Lars Andersson med Pigan Anna Larsdotter; Bagtmästaren Swen Pettersson med Pigan Anna Maria Fagerdahl; Trögårdsmästaren Anders Christopherson med Pigan Brita Andersdotter: Döde Coopvaerdie-Capitainen och Borgaren Jonas Edberg, 53 år, af tårande sjukdom; samt 2 barn af kikhosta.

I Tyfka Församlingen födt 1 barn.

I Kronhus: Församlingen födde 3 barn: Wigde Under-Sapeuren Anders Grotte och Pigan Gummila Berggren; Drängen Swen Ericson och Pigan Stina Lung-



Lungfröm: Döde Soldaten Anders Friberg, 19 år gammal, af durchlop; och 2 barn, af kithosta och bröstwart.

Rundgörelser.

I Lyffa Schola-huset härstädes finnas några exemplar af Hr. Prosten Luths andeliga Sånger, eller så kallade Prof: Psalmbok, och erhålles samlingen för 8 Dal. Rmt oinbunden.

Den 18 uti innevarande November månad kl. 10 föremiddagen kommer genom offentlig aucion at försäljas en Altare-täfla och någre andre prydnader, Kronhus-Kyrkan tilhörige. Den som är hogad härå anbud göra, kan samma bese i Kronhus-Kyrkan, när det Kloctaren til kånna gifwes. Aucion hålles uti Kongl. Artillerie Krigs-Rätts rummet på Tyggården.

I dag, som är den 14 dennes, hålles aucion i afledne Kniffmeden Bårbons Sterbhus uppå Konungsgatan, på guld, silfver, koppar, ten, messing, malm, mans- och fruntimmers gång-fläder, säng- och lin-fläder, med mera.

Efterlyses en silfversted af 4 och et halft lod, märkt D. A. som förra weckan utur en ärlig mans hus här i Staden är förkommen: wid återstälningen lofwas tacksam och rund wedergållning.

Hos Hr. Anders Barthengren fins bästa Runnaby säpa til köps för billigt pris.

Den 22 i denna månad ster 26 dragningen af Götheborgs Hospitals Lotteri, och finnas ännu lotter oförsällda hos Handelsmännen Herrar Samuel Bruse, Hans Bruse, och J. Ericsson.



Götheborgska Sectio-bladet.

Torsdagen, den 21 November, 1765.

Ötterligare fortsättning af tankar om Öppighet och Öfverflöd.

Författaren går än vidare in uti forntidens häfder, och söker med lyckelig framgång up gamla flagomål emot wåre såders öfverflöd, ända från Sturarnas tid. Tillika wises, huru Regeringens anstalter alsför ofta waret onyttiga, medan man ej träffat råtta källan. Bland annat märkwärdigt omtalas s. 63 et blodigt upror, i hwilket Dalkarlarna fordom utbruffet, då Fruntimren första gången widtogo twåfärgade fläder. Hwad war, som gjorde detta öfverflöd så förargeligt i deras ögon? Intet annat, än folkets oförstånd, och den nye spökande moden. Nu för tiden stulle knapt en Torpare förargas öfwer så ringa saker; men wid huru många tilfällen, säger Herr Kamar-Rådet, äre wi icke ännu Dalkarlar?

Man läser, med blandat nöge och misnöge, s. 70, en wacker målning af wår öfwerlagade
A a u s e l h e t.